

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִים

למשתתפי סמינר המקדש היקרים שלום וברכה,

אנחנו מאוד מודים לכם על השתתפותכם בסמינר המקדש. משתתפים פנו אלינו להודות על האווירה המרוממת ששרתה במהלך השבת. ואכן כולנו הרגשנו והתרגשנו מהרוממות ששרתה. בשל מימדי הסמינר הקטן יחסית, היה כל אחד ואחת מכם חלק חשוב ביותר. אבל – לא לנו התודה, אלא לאותו אחד שציוה בשבת להוסיף ברכה כפי שנאמר: "ובשבת מוסיפין ברכה אחת, והיא שיאמרו אנשי משמר היוצא לאנשי משמר הנכנס, מי ששיכן את שמו בבית הזה, ישכן ביניכם אהבה אחווה שלום וריעות." (רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ו, ו). הוא משך את כולנו למפגש הזה – "בתוכו לא נאמר אלא בתוכם".

כפי שהזכרנו, על זמן זה נאמר: משכנס אדר מרבים בשמחה" (מסכת תענית דף כ"ט, א') הוא זמן השמחה וההתעוררות להסיר מאיתנו לבושים שאינם באמת שייכים לנו. ראוי מאוד לעסוק בענייני המקדש במשך כל השנה ולא רק בתקופת בין המיצרים שעליו נאמר "משכנס אב ממעטים בשמחה כו'". על העתיד נאמר "וראו כי טוב ה'" ואת זה ראוי לחבק בשמחה!

כפי שלמדנו, מזוויות שונות, המקדש הוא לא רק מבנה פיזי בו שורה ה' יתברך – אלא גם מערכת דעת – מצב תודעתי אליו אנו מבקשים להגיע. מיד כבר אחרי הסמינר פנו אלינו להגיע ולהעביר הרצאות להדריך ולהסביר. זו הייתה כוונתנו. שנהפוך כולנו למוקדים לימודיים. וזה מכוח שבית הבחירה יהיה הבחירה שלנו.

ולכן, כל אחד ואחד מכם בסביבתו, מוזמן לעורר את הלבבות. אפשר לעשות זאת גם על ידי לימוד שבועי בנושא באחד הבתים. (נשמח לעזור לכם לאתר רב הבקיא בנושא ושיכול ללמדו), גם בתלמודי התורה (תוכלו לקבל יותר מידע באתר שלנו), בבתי הספר, בערבי ראש-חודש לנשים (בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל), אפשר אולי אף ליזום שבת בנושא ביישובכם, אולי נצליח להשתלב ולעזור.

המטרה שלנו לא להרדם! ה' אוהב כל יהודי באמת מעבר לטעם ודעת, אהבה עצמית של אב לבן ובת. המקדש הוא הכרח קיומי לכל יהודי. ה' יתברך רוצה לחזור לציון ומחכה להתעוררות שלנו אליו.

נשמח מאוד לקבל מכם תגובות והערות בנות על השבת המשותפת בנושא המקדש, וגם כיתבו לנו כיצד שמעתם על הסמינר לפני שנרשמתם (עיתון "בשבע, עלון "שיחת השבוע", "עולם קטן", דרך המייל של ארגון "דעת", או אחר).

שבת שלום ומבורך

כלים למקדש